

П'ЯНАДЦЯТЬ РОКІВ - НАЧЕ Й НЕБАГАТО!

П'янадцять років – вже багато,
Пора батькам допомагати!
Та головне, собі допомогти –
На все життя мету свою знайти.

А де мету оту шукати,
Й що це вона, як розпізнати?
Уже й тобі також прийшла пора,
П'янадцять літ – це саме в акурат!

Шукай в щоденному навчанні,
У відповідях на питання,
І незабаром буде той момент,
Як відповідь прийде, немов презент.

Для підлітка слова ці – проза,
Щоб ними розум розтривожить,
Та ти пораду цю не відкидай,
Бо з неї виростає урожай.

Легким здається все й відомим,
Доступним, начебто, й знайомим,
Всяк в юності знайко і грамотій
І впевнений у правоті своїй.

Та тільки варто пам'ятати –
Не можна досвід відкидати,
А старші хочуть лиш допомогти
Дорогу в зрілість непросту пройти.

У нас дорожчого немає
Від тебе, сам це добре знаєш,
Бо ти єдиний в кожного із нас –
Це найщиріша правда й без прикрас.

Сказати: “Класний!” є причина –
Ти “свій у дошку” нам хлопчина,
Залізний аргумент! І ось чому:
Онук і син – це два у одному!

П'янадцять – зовсім не багато,
Не справжній ювілей – та свято,
Енергія хай душу полонить
Й у ній мажорна музика дзвенить!

А ми за тебе порадієм,
Тривоги виникнуть – розвієм,
Хай здоровиться і щастить тобі,
Й не зраджує упевненість в собі!

Дата написання вірша: 2021-10-10